

Rozbouřené moře

Pokaždé se vykloním z okna, když je ziskost za zdí a klepe do pootevěnejch dveří. Ulice je dno moře, stromy se tu vlní jako korálové řetězy na krku planety. Dnes se dole nikdo neklepete pozadu, přinejhorším tam chodí proti proudu, nebo jen nechávají odplavat své povinnosti.

Po těch nejrovnějších řetězech jezdí ponorky, jsou důvno neschopné se zvednout ze dna, protože pasažéři byli celí vřky přezemní a bzliví, proto se nevynoší. Je to divná svůt, proti všem logice se bojím spadnout z toho okna, já nějak vřm, že bych nevyplaval nahoru, na modrou hladinu plnou mraňných vln, vřm, že by mi vzduch z plic vzal prudký proud, ne? by si mě stařily vřtvemi přitřhnout sasanky.

Koráli by to určitě pobavilo, třeba by divoce tahali za vodítka, ve snaze se vytrhnout a lžnout si rzi.

Ve skutečnosti bych nevykrvřcel jako Titanic v bezmřsřnř noci, ani jako konstrukce stěchy nad letoňň slřmou, vřjejřcř se krustou lořskřho sena do zemř. Urřitř ne, nevykrvřcel, ale kam bych padal, copak tam mají nřco zadarmo? Copak jsem uř uvřřil, že lidi se odrřř ode dna? Oni po nřm chodř! Přřt pater pode mnou jim kařdej krok rozvřřř blřto přřřmo do korřlř, kterř nepoznají co je řpatnř, ale řřm řpatnřm se křmř, vidřm to přřes divnou bariřru přřed oknem, do vody nedosřhnu, ale nade mnou je přřece přřt pater vody. Vidřm to. Blřř se sem velikej řřřn, lovec vlkř, zdřřli pouřřtř miny, kterř se blyřřtivř zabodřřvajř do řřtesř a burřcř, kdo jinř by to teda byl, když ne loř smřřř Blatouchy na mořřřch nejsou! Nevřřřdř!

Z řřřru vřřbuchř, z toho obrovskřho tlaku se mi hroutř řřřř, po kapkřch přřřmo do obliřřje, tak musřřm křřřř, protože ledovř řřřepiny se zabodřřvajř do nřřlady a mř to rozřřiluje. Snařř se mř vytlařřit do mřřstnosti, chtřřř sem pustit mořře, ale to ne, křřřřřm, musřřm vyplavat na svřřtlo, ne? mř řřřř min přřřřřřskne na dveřře, kterř si oklepřřvř řřřkost. Torpřřdoborec je nade mnou, vřřm to, ale miny padají do podvodnřch anemřřnek za ponorkovou dřřřnicř. Jeřřř mřřm řřřas vyskořřit, potkat vlny a vyhnout se řřř velkř lodi smřřř. Vřřřřřni ostatnř uř utekli, je to tam samotnř a přřřřřř, ale jř se stejnř nepotřřřebuju odrazit ode dna, i kdyby to řřlo. Pořřřřřř se nadechnu, přřřřřřm svřř řřřlo vlnřřm a proniknu skřřř tanřřřcř svřřřřa pryřř!

Nenř řřřas řřřekat na potopu, mřřme to vydrřřřet a přřřřřřřř, to nekoneňř rozbouřřenř mořře.

www.psanci.cz